

GŁOS NARODU

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa pols. z przewidywaną pocztową	Za granicą	Przedpłata skrócona dla nauczycielstwa i robotniczego	Cena numeru 100.000 Mp.
	odnoszeniem	odnoszeniem				
Miesięcznie	Mk 1,900.000	Mk 1,750.000	Mk 1,900.000	Marek 4,000.000	Mk 1,750.000	

Redakcja (tel. Nr. 190) i Administr. (tel. Nr. 3344) Kraków, św. Krzyża 11. - Drukarnia św. Tomasza 35 (tel. Nr. 3344) Konto P. K. O. w Warszawie 140.055

Nr. 272.

Niedziela, dnia 30. Grudnia 1923 r.

Rok XXX.

P. P. S. i problem rolny.

Zapowiedziany na najbliższe dni kongres P. P. S.-ej i zgłoszone przez C. K. W. rezolucje programowe wywołały w prasie partji dyskusję. I tak w świątecznym „Naprzodzie“ p. Schorr poddał krytyce rezolucje dotyczące kwestji rolnej i równocześnie dotychczasowe poglądy partji na tę sprawę.

W szczególności przypomina p. Schorr, że P. P. S. w poprzednim i obecnym Sejmie obstawała za „rozparcelowaniem latyfundiów i tworzeniem małych gospodarstw rolnych z tem, że grunta mają przypaść na własność prywatną tych nowo utworzonych rolników samodzielnych“. Takie rozwiązanie kwestji agrarnej uważa p. Schorr za „naruszenie kardynalnej zasady programu socjalistycznego“.

I ma rację!

Socjalizm bowiem nie może swojej naczelnej zasady o kolektywnym ustroju gospodarczym ograniczać jedynie do dziedziny przemysłu; musi ją realizować i w dziedzinie produkcji rolnej. W konsekwencji zatem powinien zwalczać wszelką reformę, która ma na celu rozszerzenie własności indywidualnej na większą liczbę jednostek (co oznacza polską reformę rolną), a temsamem umocnienie samej zasady własności prywatnej. Tak zresztą rozumieł stosunek socjalizmu do kwestji rolnej najwybitniejsi teoretycy socjalizmu. Marks już w swoim manifestie komunistycznym przewidywał upadek samodzielnego włościaństwa, które swoją własność miało stracić na rzecz latyfundiistów. Liebknecht i Kautsky nie kryli się wcale z tem, że socjalizm, o ile ma zostać wiernym swojej zasadzie, musi dążyć do zastąpienia każdej i najmniejszej prywatnej własności ziemskiej przez ustrój kolektywny.

Kiedy w roku 1895 na kongresie partji niemieckiej weszła pod obrady rezolucja komisji agrarnej żądająca oddania ziemi producentom (t. j. robotnikom rolnym i małorolnym) wystąpił przeciw niej Kautsky. Przy głosowaniu upadła rezolucja komisji 63 głosami przeciw 158, a została przyjęta rezolucja Kautsky'ego:

„Projekt programu agrarnego wypracowany przez komisję odrzuca się. Oznacza on bowiem... umocnienie prywatnej własności chłopstwa i zdąża do ożywienia fanatyzmu dla prywatnej własności“.

Warto dodać, że tę zasadniczą rezolucję przyjął kongres socjalistyczny w roku 1895. mimo, iż dopiero rok przedtem kongres partyjny we Frankfurcie przyjął rezolucję Vollmara i Schönlanka, która domagała się właśnie podziału obszarów rolnych między ubogą ludność rolną.

Podobne niezdecydowanie w sprawie rolnej objawia i nasza P. P. S. Wskazuje na nie p. Schorr i równocześnie wzywa kongres, by stanowisko partji do sprawy rolnej określił w duchu naczelnej zasady socjalizmu.

W sprawie tej przez kongres P. P. S. ma być wyznaczony obszar gospodarstwa; w tym celu ma być utworzony komitet z przedstawicieli rolnych i robotniczych dробnych gospodarstw. W sprawie tej ma być powołany komitet z przedstawicieli rolnych i robotniczych dробnych gospodarstw. W sprawie tej ma być powołany komitet z przedstawicieli rolnych i robotniczych dробnych gospodarstw.

obszarów bez odszkodowania, byłaby obsługiwana przez robotników rolnych, a zostawałaby pod kierownictwem państwa. Ten typ gospodarki byłby zdaniem p. Schorra formą łagodnego przejścia do socjalizacji ziemi.

Nie może być dwóch zdań co do tego, które rozwiązanie odpowiada programowi socjalistycznemu: dotychczasowa taktyka P.P.S., czy propozycja p. Schorra. I p. Kwapiński, „referent sprawy rolnej“ w P. P. S. musi przyznać, że przeprowadzenie reformy rolnej nawet radykalniej, niż ją projektował rząd p. Witosa, byłoby umocnieniem zasady prywatnej własności (bo jej rozszerzeniem na większe kręgi jednostek), a zatem oznaczałoby odwrót społeczeństwa od socjalistycznej formy ustroju.

Jak zdecydował kongres, trudno przesądzać! Jedno jest pewne, że nasz polski socjalizm znalazł się skutkiem sprawy rolnej w krytycznej sytuacji. Względem demagogiczne zapędziły go za daleko, bo do obstawania za rozszerzeniem prywatnej własności; skutkiem tego „fanatyzm dla prywatnej własności“ zaobserwowany u włościaństwa w pewnym stopniu jego też jest zasługą (choć mimowolną). Jeśli dalej pójdzie tą samą drogą, będzie się musiał w swej agitacji na wsi wyrzec swojego programu, a stać się drugim „Wyzwoleniem“. Oczywiście na dalszą metę będzie to niemożliwym. Może jednak wrócić do swego programu, otwarcie opowiedzieć się przeciw reformie rolnej, która ma na celu podtrzymywanie i umocnienie własności indywidualnej. Ale to przyznanie się oznaczałoby koniec wpływów socjalizmu na naszej wsi.

Bo — jak niedawno pisał „Temps“ paryski w polemice z socjalistą Compere - Morel'em — „ziemia stawia opór kolektywizmowi“. Wcześniej też, czy później właśnie ziemia, własność gruntowa żąda ostatni cios teorii socjalistycznej. Min. czeski Svehla w „Prager Presse“ określił zgodnie z dotychczasowym doświad-

ANTYSEPTYCZNY

PUDER i MYDŁO

„DERMA“

dla DZIECI

wszędzie do nabycia.

Wszystkim naszym Przewielebnym i szanownym Dobrodziejom życzymy z okazji Świąt błogosławieństwa Bożego i obfitych łask Boskiego Zbawiciela i wszelkiej pomyślności w Nowym Roku.

Dziękując za wyświadczone nam dotychczas dobrodziejstwa, polecamy się nadal łaskawej pamięci i ofiarności.

Księża Salwatorjanie

Trzebinia 2.

1546

czaniem historii ziemi i jej prawa jako kamień probierczy, na którym się wyjaśnia wartość, wzgl. bezwartościowość teorii społecznych. Tę rolę spełniła ziemia już w Rosji! Napróżno próbował bolszewizm ją zsocjalizować! Chłop pozostał dla kolektywizmu rolnego wrogiem. Nawet t. zw. „komitety nędzy wiejskiej“, które miały za cel szerzyć komunizm rolny, przeszły na stronę chłopów; zabrały ziemię „panom“ i rozdzieliły między ludność wsi.

Cokolwiek więc postanowi kongres P. P. S., chłop pozostanie dalej naturalnym wrogiem kolektywizmu, bo „ziemia opiera się“ — socjalizmowi!

W. Z.

Sprawa pełnomocnictw w Sejmie.

Warszawa. (PAT.). Porządek dzienny pierwszego po ferjach świątecznych posiedzenia sejmu, wyznaczono na dzień 4 stycznia 1924 r. o godz. 3 po południu, obejmuje następujące sprawy: 1) Sprawozdanie komisji skarbowej o projekcie ustawy w przedmiocie wyjątkowych pełnomocnictw dla Prezydenta Rzeczypospolitej w zakresie sanacji skarbu. 2) Trzecie czytanie projektu ustawy w przedmiocie skreślenia artykułu 89 o podatku majątkowym. 3) Trzecie czytanie projektu ustawy o obowiązku stosowaniu wskaźnika zmiany kosztów utrzymania, do regulacji płac zarobkowych.

PROJEKT

RZĄDOWY ZGODNY Z KONSTYTUCJĄ.

Warszawa. (Telef. wł.). Na zaproszenie premiera Grabskiego, przy współudziale marszałków Rataja i Trampezyńskiego, toczyły się w piątek narady w sprawie stosunku projektu ustawy o nadzwyczajnych pełnomocnictwach rządu w dziedzinie skarbowości do Konstytucji. W naradzie, która toczyła się w pokoju marszałkowskim, brali udział prof. Gybichowski, Lutostański, Peretiatkowiez, min. Wyganowski i sędzia sądu najwyższego Le-

mieszewski. Nie przybyli prof. Starzyński i Estreicher. Narada ustaliła, że projekt zgodny jest z konstytucją.

Sfery lewicowe wyrażają bardzo gwałtownie i utrzymują, że projekt ten sprzeczny jest z konstytucją. Zdaje się, że premier Grabski będzie tę sprawę stawiał jako kwestję zaufania.

Zwaloryzowana taryfa pocztowa.

Warszawa. (Telef. wł.). Od Nowego Roku będzie wprowadzona nowa taryfa pocztowa i telegraficzna, obliczana w jednostkach stałych. Opłata za list zwykły wynosić będzie w stosunku do franka złotego 10 centimów. Opłata za telegram co najmniej 80 centimów, za słowo 8 centimów. Po przeleczeniu na marki oznacza to podwyżkę 5-cio krotną.

DODATEK ZA STUDJA DLA URZĘDNIKÓW

Warszawa. (Telef. wł.) Od 1 stycznia państwo wzięło na siebie opłatę za studia, którą dotychczas pobierali urzędnicy nieetatowi, którzy posiadają wyższe wykształcenie, będą pobierali dodatek za studia na równi z urzędnikami etatowymi.

O zjednoczenie Kościoła anglikańskiego z katolickim.

LIST ARCYBISKUPA CANTERBURY DO METROPOLITY UNJI ANGLIKAŃSKIEJ.

Londyn. (PAT.). Arcybiskup Canterbury wystosował pismo do arcybiskupa metropolitalnego unji anglikańskiej, w którym powołuje się na cały szereg konferencji i dyskusji, odbytych od czasu wydania odezwy na zjeździe w Lambeth w 1920 roku, traktującej o ponownym zjednoczeniu kościoła angielskiego. Arcybiskup Canterburyjski zwraca w piśmie swoim uwagę na szkodliwą stronę rozczłonkowania kościoła w Anglii i przypomina, że wezwanie wydane w Lambeth, przyjęte było bardzo życzliwie na kontynencie zagranicą. Na wezwanie to kościół szwedzki odpowiedział wystosowaniem zaproszenia do biskupów angielskich do wzięcia udziału w ceremonii konsekracji 2 biskupów szwedzkich w katedrze w Upsali. Wschodni kościół ortodoksalny przysłał do Lambeth specjalną delegację, a synod święty w Konstantynopolu oświadczył, że uważa, iż obrządek anglikański nie różni się niczem od obrządku rzymsko-katolickiego i ormiańskiego. Tę deklarację potwierdził również patriarcha jerozolimski i kościół na Cyprze.

W piśmie arcybiskupa canterburyjskiego znajduje się również uwaga o konferencji, odbytej w tej sprawie w Malines pod przewodnictwem kardynała Merciera z przedstawicielami Kościoła

rzymsko-katolickiego. W związku z tem arcybiskup zaznacza, że w Malines odbyto już 3 konferencje, i że dziś jeszcze trudno jest powiedzieć ostatecznym o rezultacie, ponieważ w sprawie tej nie powzięto jeszcze żadnych nazbyt określonych kroków, jednak wydaje się pewnym, że zwołane zostaną dalsze konferencje.

WIELKIE WRAŻENIE LISTU W ANGLJI.

Londyn. (PAT.). List pasterski arcybiskupa canterburyjskiego w sprawie konferencji, zwołanej w przedmiocie jednoczenia kościoła w Anglii, wywołał w poszczególnych związkach religijnych niesłychane wrażenie. W kołach tych szczególnie zainteresowanie budzi fakt konferowania przedstawicieli kościoła angielskiego z przedstawicielami kościoła rzymsko-katolickiego w Malines.

Londyn. (PAT.). Ruch na rzecz unifikacji kościoła angielskiego znalazł bardzo przychylny odzew w kołach wolnego kościoła w Anglii. W sferach tych utrzymuje się wrażenie, że ciężkie warunki, które przeżywa świat, mogą być złagodzone albo uregulowane, jeżeli na nie spoglądać się będzie z punktu widzenia chrześcijańskiego. Ten ideał można będzie osiągnąć ze zjednoczenia kościołów chrześcijańskich wogóle, jednakże w tych samych sferach wskazują na ogromne trudności, na jakie napotka sprawa zjednoczenia kościoła w Anglii ze strony zarówno nonkonformistów, jak i kościoła rzymsko-katolickiego.

Masowe wydalania robotników polskich z Niemiec.

Gdańsk. (AW) „Baltische Presse“ przynosi szereg ciekawych szczegółów w korespondencji z Berlina o masowych wydalaniach robotników polskich z Niemiec. 6 grudnia w „Orędowniku Meklemburgji i Szwerynu“ ukazało się rozporządzenie, w myśl którego wszyscy robotnicy zagraniczni, pracujący w rolnictwie, opuścić mają Meklemburgję najpóźniej do 15 grudnia b. r., powrócić zaś mogą dopiero po 15 lutym 1924. W myśl tego rozporządzenia władze gminne rozpoczęły bezwzględne wydalanie robotników. Równocześnie dyrekcja kolei uruchomiła pociągi dla wydalonych. Pracodawcy otrzymali rozkaz natychmiastowego zwolnienia robotników i skierowania ich do najbliższych stacji.

Poselstwo polskie w Berlinie wszczęło natychmiast starania w urzędzie dla spraw zagranicznych celem powstrzymania rozkazu wydalania robotników polskich. W odpowiedzi na to urząd dla spraw zagranicznych w formie ogólnikowej oś-

wiadczył, iż poczyni kroki u rządu Meklemburskiego. Podobnie ogólnikowe zapewnienia złożyła berlińska centrala. Faktem jest jednak, że dotychczas meklemburskie min. spraw wewnętrznych nietylko że nie cofnęło rozkazu wydalania, lecz przeciwnie przeprowadza go z całą bezwzględnością. Bandy spekulantów najgorszego typu wyzyskują ciężkie położenie robotników polskich zmuszonych do wyprzedazy dobytku. Transport robotników dostawiono w nieopalonych wagonach bez aprowizacji do Wrocławia. Wszelkie upominania się robotników polskich o porozumienie się z konsulami polskimi, zostały bezskuteczne ponieważ niemieckie władze policyjne oraz kolejowe oświadczyły, że nie wolno im opuszczać wagonów „Baltische Presse“ pisze, że obecnie wydalanie Polaków z Niemiec przyrównać można do wydalania Polaków w roku 1895, którego dokonał Bismark, przy czem zaznaczyć należy, że ówczesne wydalania były daleko łagodniejsze.

Obrady polsko-sowiec. komisji granicznej.

Warszawa. (PAT.). W dniu 17 grudnia rozpoczęły się w Warszawie obrady drugiego zjazdu mieszanej komisji granicznej na wschodzie. Przewodniczącym delegacji polskiej jest p. Z. Wasilewski, zaś delegacji rosyjsko-ukraińsko-białoruskiej G. Biesiadowski. Na porządku dziennym stoi sprawa zatwierdzenia dotychczasowych prac czterech zjazdów technicznych i uzgodnienia dalszych prac komisji.

Z DYPLOMACJI.

Warszawa. (PAT.). Na mocy decyzji prezydenta republiki Nicaragua, został mianowany generalny konsul honorowy republiki Nicaragua w Warszawie.

Warszawa. (PAT.). Poseł szwedzki M. G. d'Anckarsvörd powrócił z urlopu i objął urzędowanie.

Układ francusko-czeski.

UTRZYMANIE NOWEGO STANU RZECZY.

(PAT.). „Temps“ donosi, że Benes wyjechał z Pragi, zamierzając powrócić do Paryża 15 stycznia, celem podpisania układu francusko-słowackiego. Francja i Czechosłowacja formują o swoich zamierzeniach, realizując traktacie, prawdopodobnie Belgię i Austrię w składzie małej ententy. Traktat zostanie

ogłoszony w dniu podpisania. Według informacji „Tempsa“ opiera on się na następujących zasadach: 1) utrzymanie w Europie nowego stanu rzeczy, określonego przez traktaty, 2) stosowanie polityki pokojowej z oparciem się na konwencjach obronowych, 3) poszanowanie wszelkich zobowiązań międzynarodowych, 4) współpraca obu stron w dziele gospodarczej odbudowy Europy.

Pozatem traktat prawdopodobnie zawierać będzie następujące zastrzeżenia: Oba kraje złączą swoje wysiłki, celem przeszkodzenia restytucji Hohenzollernów. Ozuwać będą nad utrzymaniem niezależności Austrii i poszanowaniem zobowiązań, jakie Węgry przyjęły w r. 1921 w sprawie Habsburgów.

Tajemnicza koronacja nowego cara?

Paryż. (AW.). Tutejsze pisma notują pogłoskę, wedle której rosyjska emigracja dekonata skrycie w najściślejszej tajemnicy koronacji wielkiego księcia Mikołaja na cara wszystkich Rosjan. Uroczystość odbyła się w podziemnej piwnicy mieszkania wielkiego ks. Borysa.

REDUKCJA POSŁÓW W PARLAMENCIE FRANCUSKIM.

Paryż. (PAT.). Na porannem posiedzeniu izba deputowanych odrzuciła 359 głosami przeciw 160 wniosek o utrzymanie obecnej liczby deputowanych. Rząd wypowiedział się za utrzymaniem tej

liczby nie stawiał w żadnym wypadku kwestji zaufania.

Finansowe uniezależnienie Nadrenii

Paryż. (PAT. Polradio). Wczoraj odbyły się w Koblencku rokowania pomiędzy dyrektorami grup finansowych Niemiec i Francji w sprawie utworzenia banku emisyjnego reńsko-westfalskiego. Zadaniem tego banku jest zorganizować życie gospodarcze w prowincjach okupowanych w ten sposób, aby los tych prowincji nie zależał od złej woli, albo opornego stanowiska rządu Rzeszy w stosunku do traktatu wersalskiego.

SKŁAD KOMITETU RZECZOZNAWCÓW USTALONY.

Paryż. (PAT) Komisja odszkodowań ustaliła definitywnie skład komitetu rzeczoznawców. Komitet ten, mający zająć się sprawą równowagi budżetowej Niemiec, zbierze się w dniu 14 stycznia, komitet zaś mający się zająć wyszukaniem kapitałów niemieckich, które odpłynęły zagranicą zbierze się 21 stycznia.

Wykrycie spisku na ks. Maksa Badeńskiego

Berlin. (AW) Wedle doniesień z Badenu, tamtejsze władze kryminalne wpadły na ślad przygotowującego się zamachu politycznego. Policja zdołała wysledzić, że zamach planowany był na osobę księcia Maksa Badeńskiego, albo na jedną z osób jego otoczenia.

Znamienne oświadczenie włoskiej partji ludowej.

Rzym. (PAT) Senatorowie i posłowie ludowi niezależni, którzy w lipcu b. r. opuścili partję ludową, w której wynikły nieporozumienia w związku z jej stanowiskiem wobec rządu faszystowskiego, ogłosili pismo, zapewniające o ich najszybszych chęciach lojalnej współpracy w wielkim dziele, podjętem i już częściowo dokonanem przez rząd faszystowski. Oświadczenie to nosi liczne podpisy posłów i senatorów.

Powstanie w Meksyku na ukończeniu.

Londyn. (PAT.) Polradio. Ruch powstańców w Meksyku słabnie. Według doniesień z Nowego Jorku oddziały powstańcze wysłały do Meksyku parlamentarjuszy celem rozpoczęcia rokowań.

Dymisja gabinetu japońskiego.

Londyn. (PAT.) Reuter donosi z Tokio: Rząd japoński podał się do dymisji. Tłum usiłował wczoraj wtargnąć do mieszkania prezesa Rady ministrów Yamamoto i do mieszkania ministra spraw wewnętrznych Goto. Policja jednakże przeszkodziła temu.

BAŁTYK ZAMARZA.

Berlin. (PAT.). Z Hamburga donoszą: że wskutek mrozów ruch w tamtejszym porcie jest utrudniony. Kanał na Morzu Północnym jest zamarzony, żegluga na Odrze ustała zupełnie. Jak donoszą ze Szczecina: morze Bałtyckie zamarza coraz więcej.

Berlin. (PAT.) Polradio. Według doniesienia z Belgradu generał Wrangel opuszcza Jugosławję udając się do Stanów Zjednoczonych. W kołach politycznych sądzą, że wyjazd jego pozostaje w związku z projektem podjęcia stosunków dyplomatycznych między Jugosławją a sowietami.

Ostatnie wiadomości.

Czynsze mieszkaniowe w styczniu.

Na odbytem wczoraj wieczorem w Magistracie posiedzeniu przedstawicieli właścicieli realności i lokatorów doszło do doniosłego porozumienia w sprawie czynszów. W styczniu 1924 roku czynsz w mieszkaniach prywatnych przed wojną na podstawie pomnożonego lokali handlowych czynszu z dodatkiem na

Dzień pokuty — dniem czynu.

„Idź i czyn, choć serce wyschnie w piersiach twoich choć zwątpisz o braci twej... Czyż ciągle bez wytchnienia”.

Kraśński.

Ksiądz biskup Sapieha wydał niedawno list pasterski, w którym gorącymi bólem nabrzmiałymi, słowy wołał do mieszkańców Krakowa: „I oto co się stało! Okryliśmy się wstydem i hańbą w oczach całej Polski i zagranicy! Znieważyliśmy majestat Ojczyzny, zdeptali prawo Boże... Mamy przeto prawo i obowiązek wołać do wszystkich. Wy się okneśli, stanęli do czynu, pokutowali, zadośćuczynili”.

Obecnie wszyscy biskupi z całej Polski wydali orędzie do wiernych i głosem, niemal rozpaczonym, wołają: „Na Boga zaklinamy Cię pobożny Ludu Polski... do Was wołamy Ojcowie i Matki, Kobiety polskie i Młodzieży, wszyscy, którzy miłujecie Ojczyznę, a dobro jej na sercu Wam leży, ratujmy tę miłą Matkę naszą! — Zgasł pokój, zamarła miłość, panuje upór, zawziętość i nienawiść... Czyż miłość Ojczyzny zaginęła w Polsce?”

Takie gorzkie, palące, rumieńcem wstydu każdego, nie wycięte z ludzkich uczuć, Polaka okrywające słowa, słyszymy raz po raz, — a my jak na to reagujemy?

Listy orędzia w dziennikach czytamy, z ambon wysłuchujemy, słowa ich dźwięczą nam na chwilę w uszach, poruszają może na moment jakąś tkliwą strunę w sercu, — ale nie sprawiają w nas tego, co najważniejsze: **woli naszej do czynu nie poruszają!** Po chwilowym wzruszeniu dalej trwamy w bezczynności, jakby uśpieni, jakby skamieniali — i do żadnego większego, na miarę potrzeby i niebezpieczeństwa zakrojonego czynu wcale się nie zabieramy.

Dokąd idziemy, a raczej dokąd się staczamy? Czyż rzeczywistość obecne czasy już są tymi, po których musi nieodwołalnie nastąpić katastrofa? Tak jak prorocy w Starym Zakonie nadaremnie upadek i rozproszenie narodu żydowskiego przepowiadali — tak jak poeci i satyrycy rzymacy nadaremnie wołali o naprawę obyczajów i cnoty obywatelskie — tak jak nadaremnie gromił i karcił nasz Skarga, a jego groźby i przepowiednie nie skutkowały, — tak i dzisiaj! Czyż nadaremnie będą wołania naszych pasterzy duchownych, a także naszych patriotów i najpoważniejszych obywateli?

Biskupi nas naznaczyli w całym Państwie dzień 29-go grudnia na pokutę i zadośćuczynienie, a dzień 30 grudnia na modły za Polskę. Nie spełnimy intencji Biskupów, jeżeli wykonamy to zlecenie powierzchownie, t. j. jeżeli się zadowolimy wstrzymaniem od mięsnych potraw w sobotę (co większej części z pośród nas przyjdzie bardzo łatwo) i obecnością na nabożeństwie w niedzielę. Tu idzie o coś więcej. Idzie o to, abyśmy raz narazie zastanowili się serjo nad tem, co się w Polsce i z Polską dzieje i uderzyli się w piersi, że to wszystko z naszej własnej winy! Abyśmy raz narazie zrozumieli, że narzekanie na rząd jest bezmyślnym oszukiwaniem samych siebie albowiem takie mamy rządy, jakie społeczeństwo zdolne jest ze siebie wyłonić. Społeczeństwo w jednostkach zdeprawowane, w całości rozbite, zwaśnione, jednym słowem: chore — ma rządy takie same. I nie będzie miało innych, dopóki się samo nie uleczy.

Dzień 29-go grudnia ma być dniem wejścia w siebie i dniem wybuchu aktu woli, woli męskiej: **jest źle, zaczynamy naprawę, a zaczynamy od siebie, od polepszenia dusz naszych i to natychmiast!**

Zaś dzień 30-go grudnia ma być dniem modłów, aby Pan Bóg naszą wolę ku dobremu unocnił i naszej pracy pobłogosławił.

Tragiczne wypadki z 6-go listopada, które wstydem okryły Kraków, to — nasza wina. Byliśmy długo i jesteśmy dotąd obojętni na wszystko zło, które się w naszym mieście dzieje i zło to wyrosło nam ponad głowy. Wszystkiemu naraz nie zaradzimy. Zacznijmy od tego, co najpilniejsze, a co nas wszystkich potrafi zjednoczyć i dusze nasze uszlachetnić.

Zima zaostrzyła się — drożyzna szaleje — głód, nędza w mieście coraz większa — a że żli to są doradcy, więc i nienawiść coraz większa nurtuje w biednych przeciw bogatym, tembardziej, że ich zbytki na każdym kroku bijące w oczy, są ciągle prowokujące. Nienawiść rodzi zbrodnię. Po mieście, po rynku, chmary obdartych, bezdomnych chłopaków, włóczęgów, uliczników, zdeprawowanej młodzieży, wałęsa się i kradnie, co się da, coraz zuchwalej. Dla wielu jest to jedyny sposób do utrzymania się... Ulice i rynek krakowski wychowują młode pokolenie na przyszłych złoczyńców, a my się dziwimy, skąd nagle lombrosowskie typy, stanęły na ulicach miasta z karabinami w rękach w dniach 6-go i 7-go listopada...

Dać natychmiast bezdomnym dach nad głową, ciepły posiłek i pracę! Niech znikną z ulic miasta ulicznicy i włóczędzy! W tym celu należy poprzeć istniejące w Krakowie zakłady i stowarzyszenia humanitarne, zwłaszcza te, które trudnią się opieką nad zaniedbaną młodzieżą. Dostarczyć im funduszy i innych środków materialnych, dostarczyć ludzi do pracy, rozszerzyć ich działalność! I to szybko, bez odwłoki, energicznie i skutecznie!

To byłaby akcja miejscowa, na potrzeby miasta Krakowa. Lecz to mało, aby Kraków rehabilitować w oczach całej Polski. Trzeba przystąpić do akcji szerszej, na wielką skalę i na dłuższą przyszłość zakrojonej, mającej na celu wychowanie obywatelskie młodzieży wszystkich stanów zapomocą wzorowo zorganizowanych, najpierw tu w Krakowie, a potem w całym państwie, domów wychowawczych i poprawczych dla opuszczonej młodzieży.

Idzie nie o doraźną „zbiórkę”, nie o chwilowe zapomogi dla tej i owej instytucji, lecz o pozytywną i systematyczną pracę. Idzie o stanowcze otrząśnięcie się z dotychczasowej ospałości, — o spełnienie wielkiego obywatelskiego obowiązku.

Niech z Krakowa wyjdzie inicjatywa, wielki silny impuls do pracy, wyjdzie przykład jak pracować należy — to będzie nasza rehabilitacja.

W celu obmyślenia w szczegółach całej akcji i wprowadzenia jej bez odwłoki w życie, zbierają się delegaci wszystkich stowarzyszeń humanitarnych i opiekuńczych w Krakowie w Sekretarjacie Chrześc. Związków zawodowych przy ulicy Andrzeja Potockiego L. 11 w sobotę dnia 29 grudnia. Ufać należy, że akcję tę poprze cały po katolicku i narodowo czujący Kraków.

JAN PIĘTKA

prof. gimn. IX w Krakowie.

Działalność Min. Pracy za rządu narodowego.

Po utworzeniu rządu narodowego pod prezesurą p. Witosa, kierownictwo Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej spoczęło początkowo w rękach p. Darowskiego, który już w kilku poprzednich gabinetach sprawował urząd Ministra Pracy. Przy rekonstrukcji gabinetu p. Witosa we wrześniu br., tę rolę objął p. Smólski, przedstawiciel Przejściowej Komisji Demokracji. Za jego dopiero rządów ożywiła się działalność Ministerstwa. Dzięki uprzejmości p. Smólskiego, który jednemu z naszych przygodnych współpracowników udzielił wywiadu, możemy przedstawić obraz działalności Ministerstwa za czas od września 1923 roku.

Wielką rolę w tym czasie odegrał p. Smólski, był to dalszy program p.

Smólskiego streszczał się w tem, by przez ustawodawstwo ochronne osiągnąć polepszenie bytu mas pracujących. W chwili objęcia Ministerstwa przez p. Smólskiego byliśmy świadkami poważnych wstrząśnień, jakie przechodził wielki przemysł, zwłaszcza przemysł górniczy i włókienniczy. W tym okresie wybuchały liczne strajki, które z jednej strony wywoływały nędzę mas robotniczych, z drugiej zaś powodowały niepożądaną przerwę w produkcji. Minister pracy zrobił wszystko, by strajki już wybuchły jak najszybciej zlikwidować, a do wybuchu nowych nie dopuszczać. Dzięki rozumnej interwencji Ministerstwa, udało się zlikwidować strajki, a robotnicy nie tylko uzyskali przyznanie mnożników drożyznianych, wykazywanych przez komisje statystyczne ale przyznano im znaczne podwyżki, dzięki którym placą robotników niektórych kategorii (np. włókienni-

czych) bardzo znacznie zbliżyła się do norm przedwojennych. W przeświadczeniu, że przedsiębiorcy dążyć będą do uchylenia się od stosowania przyznanego mnożnika drożyznianego, oraz do obniżenia plac, opracowało Ministerstwo Pracy i przedłożyło Sejmowi do uchwalenia ustawę o przymusowym stosowaniu mnożnika drożyznianego do plac pracowniczych w przemyśle i handlu. Ustawa ta uważana być winna za zasadniczą, za ustawę niejako programową, rozpoczynającą nową erę w stosunkach między pracą a kapitałem. Prócz tego uważało Ministerstwo Pracy za swój obowiązek opracować ustawę o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, która jeszcze przed objęciem przez p. Smólskiego Ministerstwa została ze Sejmu wycofana, a to celem uzgodnienia jej z Ministerstwem Skarbu. Ze względu bowiem na akcję oszczędnościową we wszystkich resortach, należało znaleźć możliwość wprowadzenia w życie tej ustawy, pamiętając jednak o stanie skarbu państwa. To trudne bardzo zadanie udało się szczęśliwie rozwiązać, a projekt uzgodnionej ustawy uchwalony został na Komitecie ekonomicznym Ministerstwa, tuż przed dymisją gabinetu p. Witosa. Obecny rząd ma zatem gotowy projekt, który w myśl zapowiedzi p. Grabskiego zostanie w najbliższym czasie przedłożony Sejmowi.

Jednocześnie wniesiona została na Sejm ustawa zapobiegająca nadużyciom, jakich dopuszczają się niejednokrotnie pracodawcy przy rozwiązywaniu stosunku pracy.

Ministerstwo Pracy przygotowało również zmianę ustawy o Inspekcji pracy, w której zajęto to stanowisko, że Inspekcję pracy trzeba uniezależnić od władz administracyjnych, oraz wprowadzić bliższy kontakt między organami Inspekcji pracy, a robotnikami.

Rozporządzeniem Rady Ministrów, wydanem na wniosek Ministra Pracy, rozciągnięta została na kresy moc ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

W dziale ustawodawstwa ubezpieczeniowego zwrócił p. Smólski szczególną uwagę na ubezpieczenia na wypadek choroby. Akcja jego szła w kierunku polepszenia położenia tych, którzy są ubezpieczeni w kasach chorych. W tym celu wydano rozporządzenie, na mocy którego zasiłek należy się już od pierwszego dnia choroby, o ile choroba trwa dłużej niż dni siedm. Dalsze zarządzenie szło w tym kierunku, by zasiłek powiększał się równocześnie ze wzrostem zarobku. Dzięki temu zarządzeniu usunięta została ta niesprawiedliwość, że chory robotnik otrzymywał wobec dewaluacji zasiłek niezwiększony, a więc w przybliżeniu nawet nie odpowiadający koniecznej potrzebie. Równoległe opracowało Ministerstwo nowe do ustawy o kasach chorych, zmierzającą do reorganizacji kas w kierunku sprawniejszego ich działania, uporządkowania tak ich finansów, jak również sposobu udzielania pomocy lekarskiej. Ponieważ w szeregu kas chorych okazały się większe lub mniejsze nadużycia, przeto celem zapobieżenia tego rodzaju wypadkom, wprowadził p. Smólski instytucję stałych kontrolorów w kasach chorych.

Poza sprawą kas chorych nie zamiechało Ministerstwo Pracy kontynuowania prac około przygotowania ustawy o zabezpieczeniu na wypadek starości i niezdolności do pracy.

W końcu nie można pominąć tego doniosłego faktu, że wskutek interwencji Ministerstwa Pracy rząd p. Witosa przeprowadził w Sejmie ratyfikację 12 konwencji, uchwalonych na konferencjach Międzynarodowego Biura Pracy. Wszystkie te konwencje dotyczą ochrony robotnika.

W kierunku opieki społecznej opracowało Ministerstwo szereg ustaw, mających łączność z uchwaloną poprzednio przez Sejm ustawą o opiece społecznej.

W zakresie opieki nad emigrantami Ministerstwo szczególną uwagę zwróciło na naszą emigrację zarobkową do Francji. W tym celu opracowano projekt nowej konwencji, jaka ma być zawartą między Polską a Francją. Pertraktacje nad konwencją miały się rozpocząć w grudniu b. r., jednakże na życzenie rządu francuskiego zostały przesunięte na styczeń 1924 roku.

Dodać wreszcie należy, że akcja oszczędnościowa znalazła zastosowanie również w Min. Pracy, gdzie zwolniono 80 urzędników, w pierwszym rzędzie tych, którzy nie odpowiadali nałożonym na nich zadaniom, a dostali się do Ministerstwa dzięki pobłażliwości poprzednich ministrów.

Tak w streszczeniu przedstawia się działalność Ministerstwa Pracy w ostatnim okresie rządu narodowego. Działalność ta była bardzo owocna. P.

Smólski, jako minister pracy okazał się człowiekiem pełnym inicjatywy i energii i pozostawił następcy teren znakomicie przygotowany. jp.

W obronie Kas Raiffeisena.

W odpowiedzi p. Kościeleckiemu.

Otrzymujemy następujące pismo ze wsi, które bez zmian zamieszczamy:

„W krakowskim „Czasie“ z niedzieli 9 grudnia b. r. w artykule p. t. „Współdzielczość“, p. Wiktor Kościelecki, na podstawie tendencyjnie wybranych cyfr z „Poradnika współdzielni Nr. 9 z r. 1922“ usiłuje dowieść, że ilość kas systemu Raiffeisena w Małopolsce jest za wielką, pożytek z nich dla Państwa i ludności jest fikcją, a opiekujący się nimi Patronat we Lwowie jest szkodliwym balastem, urągającym głośnie przez rząd systemowi oszczędności. Cel tego pisma widoczny: kasy Raiffeisena należy zniszczyć.

Panie Kościelecki! Jeżeli chcesz poznać wartość i potrzebę kas systemu Raiffeisena, to nie sądź o nich od zielonego stolika, ale pójź na wieś, a tam się dowiesz, jaka ich wartość i pożytek; do-

wiesz się, że one wyrwały lud nasz z rąk lichwiarzy, nauczyły go oszczędności i operowania kretytem. Zasługa to a nie marnotrawstwo publicznego grosza Patronatu we Lwowie, który, aby podnieść ekonomicznie lud polski i ruski, gdzie tylko spotkał odpowiednie warunki, zakładał owe kasy. Kasy Raiffeisena to nie banki akcyjne, obciążone na wielkie zyski akcjonariuszy i wyzysk ludności, lecz instytucje, udzielające taniego kredytu. Dlatego też i fundusze ich obrotowe w porównaniu z wielkimi bankami były niskie. Obecnie chwilowo z powodu dewaluacji naszego pieniądza, użyteczna ich działalność tu i ówdzie została sparyalizowana, lecz gdy tylko waluta nasza uzdrowiona będzie, działalność ta, oparta na wieloletnim już doświadczeniu, na nowo odżyje. Tego widocznie boją się różni ludzie, którzy krzyczą dzisiaj „Gwałta! Kasy Raiffeisena dużo nas kosztują, a pożytek z nich jest fikcją“.

Sądzimy jednak, że ani Sejm, ani rząd nie dażą się temi krzykami w błąd wprowadzić.

Spółka Oszczędności i Pożyczek w Zarszynie: Ks. Laskoń. Węgrzynowski, Piotr Turowski, Fr. Balań“.

zabili kilka sztuk bydła, wszystkie części rozdzielono, zważono, tak, że kalkulacja przy cenach bydła żywej wagi 1,550 tys. za 1 kg., wypadła następująco: 1 kg. mięsa wołowego z dokładką w sklepach I. kl. 2,400 tys., w sklepach II. kl. 2,200, w III. kl. 2,000 tys.; bez dokładki 2,880, 2,640 i 2,400 tys., cielęcina 2,200, 2,000 i 1,800 tys. Ceny wyrobów masarskich podwyższono o 100%.

Następnie komisja zajęła się w magistracie uregulowaniem cennika na pieczywo. Bochenek chlebca 2 kg. kosztować będzie 420 tys.; bułki nie podrożały. Nowe ceny mięsa i chleba wchodzą w życie z dniem dzisiejszym.

Ceny węgla górnośląskiego.

Hurtownicy węgla w Krakowie przedłożyli magistratowi do zatwierdzenia nowe cenniki na węgiel górnośląski z ostatnich transportów. Według tych cenników 1 cetn. metr. węgla w składach przy kolei kosztuje 3,690.000 Mk., w składach drobnych handlarzy 3,950.000 Mk.; z dniem 1-go stycznia 1924 wchodzi w życie dalsza podwyżka cen węgla zarówno z kopali krajowych jak i górnośląskich.

Kary na lichwiarzy.

Magistrat krakowski ukarał w ostatnich dniach: Władysława Rogość, rzeźnika, za przekroczenie cennikowe na 10 mil. marek; Leona Rechta i Abrahama Süslera, właścicieli sklepów galanteryjnych, każdego na 10 mil.; Edwarda Samiternika, Franciszkę Świętek i Franciszkę Bogdałową za pobieranie lichwiarskich cen za mięso, wszystkich na 5 mil.; Różę Nadel, właścicielkę sklepu bławatnego, Abrahama Sybirskiego, wł. handlu galant., oraz Wolfa Weitza i Augustynę Grzybezyk, za brak cenników na 5 milionów mk.; Franciszka Zawadzkiego, za lichwę mięsem, na 2,500.000 mk.; Albinę Hausnerową, rzeźniczkę, na 2 mil. mk. Nadto w miesiącu grudniu około 100 osób ukaraanych zostało za brak cenników drobniejszego grzywnami, a w kilkunastu wypadkach odesłano sprawę do prokuratury państwa.

Z POLSKI I ZE SWIATA.

Generał Haller w kraju.

W pierwszy dzień Świąt gen. Haller wrócił z Ameryki. Obecnie przebywa w Zakopanem.

Przyznanie krzyżów komandorskich.

Kapituła orderu „Wirtuti Militari“ nadała krzyż komandorski II klasy orderu „Wirtuti Militari“: marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu, generałowi broni Lucjanowi Żeligowskiemu, generałowi dywizji Władysławowi Sikorskiemu, generałowi dywizji Kazimierzowi Sosnkowskiemu i generałowi dywizji Leonardowi Skierskiemu.

List Machny do społeczeństwa polskiego.

Ataman Machno ogłosił list otwarty do polskiego kulturalnego społeczeństwa, w którym wskazuje na to, że nigdy nie był wrogiem narodu polskiego i wyraża nadzieję, że po wyroku sądu, który go oczyści z zarzutów, znikną resztki uprzedzenia do niego.

Samobójstwo aktora.

Z Warszawy nadeszła wiadomość, że wybitny artysta dramatyczny teatru „Reiuta“, Jaracz, w czasie Świąt w przystępie chwilowego szaleńczego popelniał samobójstwo. Rzucił się z czwartego piętra na bruk i zginął na miejscu.

POŚWIĘCENIE DOMU LUDOWEGO. W dniu 26 b. m., w uroczystość św. Szczepana, odbyło się w Brzeźnicy (pow. Wadowice) poświęcenie Domu Ludowego. Obszerny, murowany, obliczony na 1.500 osób, Dom Ludowy poświęcił proboszcz miejscowy, ks. kan. Matoga, a następnie w serdecznym przemówieniu złożył życzenia zbożnej pracy kierownikom tej użytecznej instytucji. P. Leśniak naszkicował historię budowy Domu i podziękował tym, którzy się do jego wzniesienia przyczynili. Ks. Piwowarczyk zaś przedstawił cele i zadania Domu Ludowego. Następnie młodzież miejscowa odegrała udatnie „Betleem polskie“ Rydla. Zakomercowaniem dnia był opłatek, który zgromadził do stajni gospodarzy Brzeźnicy. Z uznaniem podnieść należy, że Dom Ludowy jest dziełem wyłącznie prawie świątějších gospodarzy Brzeźnicy; z inicjatywy wytrwałego pracownika społecznego, p. Leśniaka, naczelnika gminy, p. Kasprowicza, i przy poparciu ks. kan. Matogi zdołali oni, mimo trudności, budowlę wykończyć i oddać ją użytkownikom publicznemu. Jest to piękny dowód budzenia się zainteresowania wśród ludu wiejskiego dla oświaty.

W PIĄTĄ ROCZNICĘ WYZWOLENIA POZNANIA. W dniu 27 b. m. obchodzono w Poznaniu uroczystość piątą rocznicę wyzwolenia Poznania z pod jarzma pruskiego. Miasto było bogato dekorowane, w kościołach odprawione zostały nabożeństwa, a w kościele garnizonowym uroczysta Msza dla wojska. Na uroczystość złożyła się następnie defilada wojska, pochód przed ratusz, a wieczorem w obu teatrach miejskich, poprzedzone okolicznościowymi przemówieniami, uroczyste przedstawienia.

OSOBISTE. Dr Kazimierz Marjan Morawski, b. szef Wydziału prasowego w prezydjum Rady ministrów, obejmując z powrotem funkcje sekretarza Stropniaka w Warszawie.

„PRZEGLĄD ROLNICZY“, organ Centr. Tow. Rolniczego w Warszawie, przestaje wychodzić z dniem 1 stycznia r. 1924. Jego miejsce zajmie „Gazeta Rolnicza“, tygodniowy organ Związku Polskich Organizacji Rolniczych, redagowana przez Jana Lutoslawskiego w Warszawie.

WISŁA POD WARSZAWĄ STANEŁA. Z powodu zatrzymania się gęstej kry pod Jabłonką utworzyła się zwałta ława lodowa, która spowodowała, iż stanęła Wisła pod Warszawą.

WSZECHŚWIATOWY KONGRES REKLAMY. Polsko-amerykańska Izba handlowo-przemysłowa w Warszawie otrzymała zawiadomienie, że od 14 do 19 lipca roku przyszłego odbędzie się w Londynie wszechświatowy kongres reklamowy.

BOMBA NA BALU ŻYDOWSKIM. W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia urządźli żydowskie Koło kobiet bal na cele dobroczynne w Csongradzie pod Szegedynem na Węgrzech. Około północy rzucił ktoś bombę do lokalu, w którym się bal odbywał. Skutki wybuchu były straszne. Jedna osoba została zabita, 12 jest ciężko rannych, zaś wiele lekko. Policja csongradzka, oraz budapeszteńska wdrożyły natychmiast śledztwo i aresztowały kilka osób, między innymi członków miejscowego oddziału Stowarzyszenia budzących się Węgiek.

BURZA W NIEMCZECH. W pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia szalała w większej części Niemiec śnieżnica, podobna do orkanu. Komunikacja między wieloma miejscowościami przerwana. Ucierpiał także połączenia telefoniczne z zagranicą.

W BAWARJI NIE BĘDZIE KARNAWAŁU. Ze względu na oplakany stan gospodarki państwowej, zabronił rząd bawarski urządzania balów, maskarad i wogóle wszelkich zabaw karnawałowych.

TRZĘSIENIE ZIEMI W AMERYCE POŁUDNIOWEJ. Według wiadomości z Bogoty, nowe, bardzo silne trzęsienie ziemi dotknęło szczególnie wschodnie Kordyliery, burząc częściowo dwa miasta. Były liczne ofiary w ludziach. W Bogocie trzęsienie ziemi wyrządziło również szkody.

Sprawy miejskie.

Redukcja personelu prowizorycznego magistratu i zakładów miejskich.

W myśl zarządzenia ministerstwa skarbu oraz wydziału samorządowego we Lwowie, Prezydjum m. Krakowa — jak w swoim czasie donosiliśmy — przystąpiło do opracowania planu redukcji urzędników prowizorycznych magistratu i zakładów miejskich. Naczelnicy poszczególnych wydziałów magistratu, Izby obrachunkowej, instytucji użyteczności publicznej i t. d., przygotowali listy osób objętych redukcją, tak, że około 260 urzędników i służby miejskiej ma otrzymać z nowym rokiem terminowe wypowiedzenie. Jak słyszeć, w najbliższym miesiącu przyjeżdża do Krakowa komisja kontrolna wydziału samorządowego, celem rewizji ksiąg kasy miejskiej.

Mięso i wędliny podrożały o 100%.

Wczoraj rano członkowie komisji cennikowej zbrali się na targowicy miejskiej, celem przeprowadzenia kalkulacji cen mięsa i wędlin. Rzeźnicy

Od Wydawnictwa.

Z powodu znacznej zwyżki cen papieru i robocizny podnosi się cenę numeru pojedynczego na

100.000 marek.

Cena prenumeraty na styczeń:

w miejscu bez odnośzenia . . .	1,750.000 Mk.
w miejscu z odnośzeniem . . .	1,900.000 Mk.
po pocztę	1,900.000 Mk.
za granicą	4,000.000 Mk.

Upraszamy naszych P. T. Prenumeratorów o regularne uiszczanie prenumeraty miesięcznie z góry.

Prenumerata zapłacona do 15-go danego miesiąca obowiązuje przez cały miesiąc bez względu na ewentualne późniejsze zmiany.

P. T. Prenumeratorowie, płacący prenumeratę w drugiej połowie miesiąca, będą musieli uiszczać ją w wysokości obowiązującej w dniu wpłaty.

KRONIKA KRAKOWSKA.

Pierwsza uroczystość „Opłatek“ w Domu Żołnierza w Krakowie.

Onegdaj odbyło się w „Domu Żołnierza Polskiego“ w Krakowie pierwsza uroczystość „Opłatek“, urządzona z ramienia garnizonowego Komitetu opieki nad żołnierzem przez Koło Pań T. S. L. pod protektoratem Ks. Biskupa Sapiehy. W obrzymiej sali przy stołach, pokrytych zielenią, zasiadły setki żołnierzy krakowskiego garnizonu. Przed każdym z nich przygotowane wielką struclę, opłatek, pierniki, jabłko i papierosy, zaś każdy żołnierz przyniósł z sobą z koszar miszkę i tykę. Z uderzeniem godziny 18-tej przybył na uroczystość gen. dyw. Kuliński, D-ca O. K. Nr. V., z szefem sztabu pułk. Przełom, gen. brzo. Górecki, ks. Dziekan Gen. Sapieha i wielu oficerów i szeregowców. Pływały goście, między innymi Kowalikowski. Wchodząc do sali, gen. Sapieha przywitał pułk. Wallek-Walawski.

z przemówił serdecznie do żołnierzy na
ności i potrzeb Ojczyzny. Po przemówieniu
gen. Kubiński, panie komitetowe i
nie obchodzili stoły i lamali się opłatkami z żoł-
zami, składając im życzenia. W czasie wiecze-
przemówił do żołnierzy prof. VII gimn. p. Szu-
ski, który wraz z naucz. p. Endeichową urzą-
także w różnokolorowem oświetleniu żywe
y z jasełek przy pomocy XIII. drużyny har-
ej i zaprodukował szopkę ze śpiewami przy
panikmencie orkiestry 20 p. n.; występował
„buron” z gwiazdką, przy odgłosie ręcznej
it i w odpowiedniem towarzystwie. Chór
śpiewał kolędy, które podjęli żołnierze.

śpiewała wywarła na żołnierzu wraże-
Łatrzeć nie zdoła. Zobaczył on bo-
jak go Polska cała, jak go Kra-
całe społeczeństwo polskie ca-
wywają troską otacza,

ka akcja humanitarna.

b. m. odbędzie się o godz. 7-mej
Związkowym przy ul. Potr-
zebranie delegatów Stowarzyszeń
obroczynnych i oświatowych m.
ożywienia i wzmocnienia akcji
społecznej, w myśl orędzia bisku-
dniu pokuty, z następującym po-
nym: 1) Zagajenie; 2) ożywienie
akcji na polu humanitarnem — prof.
działalność instytucji humanitar-
Krakowie — ks. Józef Tomera;
czynne zagranicą, a u nas —
wicz; 5) dyskusja; 6) wnioski
Prof. Jan Piętko, ks. J6-

plac. o styczniowych pensji.

sbowa we Lwowie komunikuje, iż
m. ukończyła wysyłkę ostatnich
owych na ratę pensji za styczeń
datkami drożyznianymi dla emery-
serót z natychmiastowym terminem
ec czego wypłata tych należności
urzędy pocztowe będzie ukończoną
dniami.

dnosci dla celów podatkowych.

ższym tygodniu rozpoczyna się w Kra-
s ludności, celem rejestracji posiadaczy
obowiązanych do zapłaty podatku ma-
Spis potrwa prawdopodobnie miesiąc,
od liczby personelu pomocniczego, jakim
dział będzie miejskie biuro statystyczne.
okresie będą komisarze spisowi obchodzili
stwa i doręczali fasje podatkowe. Poda-
musieli wypełnić odpowiednie formula-
je w naznaczonych urzędach. Szcze-
ukcje obwieszzone będą w najbliższych
murach m. Krakowa.

złot sokoli odbędzie się w Krakowie
w roku 1925.

dzienicowa Sokolstwa krakowskiego
na ostatniem posiedzeniu ogólny zlot
do Krakowa w roku 1925, a to z po-
pajającej 40-tej rocznicy Sokolstwa
Do współdziałania w zlocie zaproszo-
dzienicze Polski.

po południu odbędzie się posie-
wychowania fizycznego Dzielni-
we organizacji i ustalenia głównych wy-
chów publicznych na wspomniany zlot.

alsza uwolnienia więźniów politycznych.

ni sądu okr. karnego w Krakowie wy-
ostali wczoraj na wolność: radca m.
„Proletariatu”, oraz Szczuciński
aresztował pod zarzutem współ-
awnych rozruchach 6 listopada. Wczo-
do naszego miasta szef sekcji Mini-
prawidłowości, p. Augustynowicz i od-
gnęje z prokuratorami krakowskimi, in-
o postępowaniu śledztwa w sprawie krwa-
ników krakowskich. Radny Ziffer odpo-
de z wolnej stopy.

WIELSIUSZA MROZU.
Wym... nas śnie-
roku śle-
i rza-
jak

wygląd przedstawiały plantacje i ogrody. Gałęzie
drzew, stulone w perlitych puchach, gdy mgła
koło godz. 10 rano ustąpiła, roziskrzyły się miljar-
dem gwiazdek, przedstawiając widok czarownych
obrazów z bajki. Szyby okien pokryły srebrzyste
kwiaty i jak gdyby tkaniny o najmniejszymej
strukturze. Wozy tramwajowe, niby wielkie pudła
o matowych taflach, z chrzęstem mierzyły ulice,
rozbiyskując w promieniach słońca tęczami naj-
wspanialszych kolorów. Miejsce dorożek konnych
zajęły już w znacznej mierze dorożki-sanki; w par-
ku Krakowskim otwarto ślizgawkę. Zima zapano-
wała w całej pełni.

CENY NA WCZORAJSZYM TARGU były na-
stępujące: Litr mleka zbieranego 130—150 tys.,
niezbieranego 220—250, śmietany słodkiej 280—
300, kwaśnej 360—400, 1 kg. masła 3.500—3.600
tysięcy, sera 760—800, jaja 90—100. Drób:
kura 3—4000 tys., kaczką 3—4.500, gęś 7—12.000,
indyk 10—15.000. Ryby: 1 kg. karpia 3.500—4000,
wiślanych 3000 tysięcy.

Z NARODOWEJ ORGANIZACJI KOBIEC
otrzymujemy następujące wezwanie: Przypomina-
my, iż w niedzielę 30 b. m. przypada dzień modli-
twy za Ojczyznę. Byłyśmy temi, które Ks. Biskupa
o ustanowienie tego dnia prosily. Bądźmy więc
temi, które go jak najgorliwiej obchodzić będą,
do czego wzywamy nasze członkinie wszystkich
Kół województwa krakowskiego, oraz wszystkie
kobiety Polki i obywatelki, którym dobro Ojezy-
zny leży na sercu.

PASTERKI W KRAKOWIE. Wiadomość na-
szą wczorajszą o pasterkach w Krakowie prostu-
jemy o tyle, że pasterki w kościele św. Barbary
nie było, a była tylko w kaplicy Sodalitji Marjań-
skich przy tym kościele, podobnie jak była w ka-
plicy Zakładu Helclów i w innych klasztorach
i kaplicach zakładowych.

II. WYSTAWA JAPONSKA W MUZEUM NA-
RODOWEM. Dnia 30 b. m. otwarta zostanie II-ga
wystawa japońska ze zbiorów Feliksa Jasińskiego,
na którą złożą się dzieła trzech wybitnych in-
dywidualności artystycznych: Hoksai, Utamaro
i Kunijashi. Silnie związani osnową narodowoscio-
wą, różnią się między sobą zarówno tematami, jak
rysunkiem i kolorytem. Prócz drzeworytów bar-
wnych, wystawiona będzie kolekcja laków, o któ-
rych badacz i zbieracz francuski, Gonse, powie-
dział, iż są to najmistrzowsze cacka, jakie stwo-
rzyła ręka ludzka.

PODWYŻKA OPLAT ZA POKOJE HOTE-
LOWE. W biurze wiceprez. m. Dr Wielgusa zja-
wiła się wczoraj delegacja gremium hotelarzy
w sprawie podwyżki opłat za wynajem pokoi w ho-
telach. Prezydium miasta przyznało hotelarzom
60-proc. podwyżkę cen dotychczasowych.

FALSZYWE LIRY WŁOSKIE W KRAKOWIE.
W ostatnich dniach pojawiły się w Krakowie w obie-
gu bankowym fałszywe liry włoskie w banknotach
100, 500 i 1000-lirowych. Władze wdrożyły w tej
sprawie dochodzenia.

MUZYKA KOŚCIELNA. W niedzielę dnia 30
b. m. w kościele św. Piotra, podczas Mszy św.
o godz. 12: śpiew pni Fr. Wrońska-Wilkička i art.
op. prof. A. Langer (pieśni i kolędy). W dzień
Nowego Roku chór męski ręk. i przem. „Hasło”
pod batutą dyr. M. Kozłowskiego wykona szereg
kolęd.

NEKROLOGJA.

† Ryszard Łaszewski. Przed paru dniami zmarł
w Warszawie 96-letni patriota, tułacz i działacz,
Ryszard Łaszewski. Po długoletniej tułaczce, we
wrześniu b. r. przybył do Warszawy, aby umrzeć
w ziemi ojczyznej. Po powstaniu r. 1863, w którym
wziął udział, uciekł z Rosji, przedarłszy się przez
granice, przewędrował piecho Węgry, został kon-
niuszym u paszy tureckiej w Ruszczuku, nastę-
pnie tułał się długie lata po Anatolji, wszedł w sze-
regi kozaków otomańskich Czajkowskiego, był je-
go nieodstępny towarzyszem aż do wojny
turecko-rosyjskiej, następnie dostał się na dwór
ks. Batenberga w Sofji, a ostatnie trzydzieści lat
życia poświęcił opiece nad rodakami na Balka-
nach, patronując wszystkim ich organizacjom i po-
czynaniom. Dom jego w Sofji był ogniskiem
wszystkich przebywających na Wschodzie Po-
laków.

Odpa...
Autorowi wie...
Piękne myśli P...
szczenia ze wzg...

Lud. Kob.: Wiersz Pański jedynie z powodu
spóźnienia nie mógł być wydrukowany. Warto po-
pracować nad większą obrazowością stylu.

Komunikaty teatrów krakowskich.

DZISIEJSZA PREMIERA TEATRU IM. SŁO-
WACKIEGO poświęcona jest szczeremu, niefra-
sobliwemu humorowi staropolskiemu, którego je-
dnym z najweselszych zabytków jest farsa Fre-
drowska p. t. „Gwałtu, co się dzieje!” Arcypocie-
szna akcja daje w tej sztuce olbrzymie pole popi-
su artystkom i artystom w niecodziennych gro-
teskowych rolach, zaś nowa inscenizacja reż. Pie-
karskiego nadaje komedji niewidziany dotychczas
wyraz sceniczny. Obsadę ról głównych tworzą pp.:
Mazarekówna, Kolonińska, Zalewska, oraz Szymań-
ski, Kułakowski, Dobiesław, Miarczyński i inni.

„KROWODERSKIE ZUCHY”, najpopularniej-
szy wodewil St. Turskiego, grane będą dziś (soba-
ta), jutro i w poniedziałek 31 b. m. każdorazowo
o godz. 8 wieczorem. Zainteresowanie ogromne;
same nazwiska artystów, tworzących obsadę, dają
rękojmię, że wykonanie będzie pierwszorzędne.

PROGRAM NOCY SYLWESTROWEJ w miej-
teatrze Operetka będzie nader urozmaicony: śpie-
wy tańce, kuplety — wszystko aktualne. Humor
tryskający ze sceny, udzieli się rozbawionemu au-
dyterjum. Początek o godz. 11 w nocy. Udział naj-
lejszych sił.

Z „BAGATELI” komunikują: Pogodna kome-
dja Heltaia „Kaprys kobiecy” zdobyła powodze-
nie, dzięki swej pełnej wdzięku i humoru akcji,
oraz doskonałej grze wykonawców, z pp.: Modze-
lewską Marją, Stępniewskim, Kwiatkowskim, We-
sołowskim na czele.

PORANEK CZAJKOWSKIEGO, w wykonaniu
orkiestry Związku zawod. muzyków, pod dyrekcją
Józefa Śliwińskiego, odbędzie się w niedzielę 30
b. m. w teatrze im. Juliusza Słowackiego.

Repertuar teatru im. J. Słowackiego.

Sobota: (Premiera) „Gwałtu, co się dzieje!”.
Niedziela: Po południu „Betelem polskie”,
wieczorem „Gwałtu, co się dzieje!”.

Repertuar Operetki.

Sobota: „Krowoderskie Zuchy”.
Niedziela: Po południu „Ostatni walc”, wieczo-
rem „Krowoderskie Zuchy”.

Repertuar „Bagateli”.

Sobota: Po poł. „Mężczyzna, zwierzę i cnota”
(ceny niższe), wieczorem „Kaprys kobiecy”.
Niedziela: Po poł. „Pokoju szuka miejsca”
(ceny niższe), wieczorem „Kaprys kobiecy”.

Repertuar koncertowy.

Niedziela: Poranek Czajkowskiego.

Repertuar kinoteatrów.

UCIECHA: Na święta: „Jak w raj”. Komedja.
WANDA: „Bartek Zwycięzca” według H. Sieu-
kiewicza. W roli „Bartka” Wł. Pytłasiński i R. Ze-
lazowski.

REDUTA: Wesoly program poświęcony:
„Księżniczka Terabak”, 5-aktowa komedja z Lyą
Marą i amer. farsa z Fattym.

PROMIEN: Program komedjowy. „Shapium
Salty”.

ZACHĘTA: „Iwetta Królowa mody”. W głó-
wnej roli Lya-Mara.

Nadanie orderu Odrodzenia Polski ks. Władysławowi Zapale, generałowi zgromadzenia XX. Zmartwychwstańców.

Kancelarz orderu Odrodzenia Polski stwierdza,
że Prezydent Rzeczypospolitej dekretem z dnia 6
października 1923 r. zaliczył Księdza Władysława
Zapalę, Generała Zgromadzenia Ks. Ks. Zmar-
twychwstańców w poczet Kawalerów Orderu Od-
rodzenia Polski, nadając Mu odznaki Krzyża Ko-
mandorskiego z gwiazdą tego orderu.

Pan Minister spraw zagranicznych, Roman
Dmowski, w obecności b. ministra Marjaną Seydy,
dnia 3 Grudnia b. r., w biurze Ministerstwa spraw
zagan. wręczył Order Odrodzenia Polski z od-
znakami Krzyża Komandorskiego ks. Wł. Zapalę,
Generałowi Zgromadzenia Ks. Ks. Zmartwych-
wstańców, w dowód zastug przez niego położo-
nych, skutkiem z własnej inicjatywy i podjęcia
obowiązków publicznych w S...

Nadto wyżej wymieniony kapłan, jako członek Rady Zarządzającej Wydziału Narodowego w Ameryce, jako prawy Polak i gorący patriota, swą działalnością na tem polu dał oczywiste dowody swego patriotyzmu i swej rozumnej miłości względem swoich rodaków.

Ojczyzna nie pozostała obojętną wobec zasług tego kapłana, dla dobra jej synów położonych, lecz zechciała zaszczycić swego znakomitego działacza.

Zasadniczymi odznakami orderu „Odrodzenia Polski“ są: krzyż orderowy czteroramienny, pokryty białą emalją ze złotymi krawędziami, w środku krzyża na czerwonym tle Biały Orzeł ustawowego wzoru w otoku błękitno-emaljowanym, napis złotymi literami „Polonia Restituta“, odwrotna strona krzyża złocista, gładka, bez emalii. w środku na czerwono-emaljowanym polu data 1918.

Dnia 6 grudnia Pan Minister Roman Dmowski chcąc zaszczycić ks. Generała Wł. Zapalę, w Holu Europejskim w Warszawie wydał przyjęcie na jego cześć. Na przyjęciu byli obecni: Pan Stanisław Głabiński, Minister oświaty, b. Minister spraw zagranicznych P. Marjan Seyda, Ks. pos. Lutosławski, Ks. pos. Kaczyński, P. Dębski, Przewodniczący Komisji spraw zagranicznych, P. Erdman, pos. P. Kwapiszewski, b. Radca poselstwa polskiego w Waszyngtonie i wielu innych.

Wobec zebranych Pan Minister R. Dmowski wystosował przemówienie w gorących słowach. „Cieszy mnie to niezmiernie, że jako Minister, byłem w możności nadać Order Odrodzenia Polski kapłanowi tak zacnemu i szlachetnemu, jakiego oglądamy w naszym gronie, w osobie Ks. Wł. Zapalę, Generała Zgromadzenia Ks. Ks. Zmartwychwstańców. Z uznaniem podnoszę jego działalność dla dobra naszego narodu, jego wielkie zasługi, jakie oddał Ojczyźnie naszej przy tworzeniu się w Ameryce armji Hallera. Cieszy mnie to, że jako Minister, po raz pierwszy mogę wręczyć Order „Polonia Restituta“ temu Polakowi prawemu, który swą niezmordowaną pracą słusznie sobie na takowy zasłużył“...

Ks. Generał w odpowiedzi podziękował w serdecznych słowach za ten zaszczyt, który go spotyka ze strony przedstawicieli Państwa Polskiego, zaznaczając przytem, że zasług swoich nie uznaje, że nagroda od Społeczeństwa Polskiego jest niezasłużoną, że teraz czuje się dłużnym wobec Ojczyzny za zaszczyt, którym go obdarza.

Wydawnictwo

Zgrom. Zmartwychwstania Pańskiego.

- Ks. Semenenko:** Męka i śmierć Jezusa Chrystusa Pana naszego.
 - Rozmyślenia o Męce Pańskiej.
 - Wyższy pogląd na historję polską.
 - Ćwiczenia duchowne.
 - Kazania. 4 tomy.
 - Listy duchowne (w druku).
- Ks. Kajsiewicz:** Rozmyślenia o Męce Pańskiej.
- Ks. Jełowicki:** Droga Krzyżowa Leonarda da porto Maurizio.
- Ks. Kalinka:** Rozmyślenia o Męce Pańskiej.
- Ks. Orpiszewski:** Która myśl o walce społecznej.
- Ks. Smolikowski:** Historia Zgromadzenia Zmartwychwstania Pańskiego. 3 tomy (pierwszy wyczerpany).
 - Historia Kolegium polskiego.
 - Miesiące Marji.
 - Miesiące Czerwca.
 - Założenie Misji w Adrianopolu.
 - Stosunek Mickiewicza do Zmartwychwstańców.
 - Najświętsza Matka Pompejańska.
 - Droga Krzyżowa.

Prócz tego:

- Iwanowska:** Słowa żywota. 5 tomów.
 - Nowenna do św. Józefa.
- Książki są do nabycia u Brata odźwiernego.

Wiadomości gospodarcze.

ROKOWANIA MIĘDZY PRACODAWCAMI A ROBOTNIKAMI ROLN. BEZ REZULTATU.
W pierwszej połowie grudnia b. r. rozpoczęły się w Warszawie rokowania między Związkiem pracodawców w rolnictwie a przedstawicielami Związków robotniczych w sprawie kontraktu wydziałowego na rok 1924. Pertraktacje toczyły się w Ministerstwie Rolnictwa i Przemysłu Wł. Zapalę, jako właściciele rolni przyjęli za podstawę rokowań kontrakt na rok bieżący, jako oparty na stałym mierniku, t. j. cenie żyta, godząc się jedynie na ewentualne wprowadzenie pewnych drobnych poprawek i zmian w niektórych artykułach. Toteż gdy delegat wszystkich Związków robotniczych p. Kwapiński, wysunął żądanie, aby jeszcze przed omawianiem poszczególnych artykułów kontraktu pracodawcy przyjęli pięć nowych zasadniczych artykułów, dotyczących organizacji Związków robotniczych — rokowania utknęły na martwym punkcie. Podobnie bez rezultatu pozostała dalsza dyskusja co do pierwszych artykułów kontraktu. Wobec powyższego obrotu rzeczy, zawarcie umowy zbiorowej między pracodawcami a robotnikami rolnymi na najbliższy rok gospodarczy nie przyszło do skutku.

ZNIŻKA NA GIELDZIE KRAKOWSKIEJ.

Realizacje ultimowe wpłynęły w znacznej mierze osłabiająco na kursa tak papierów jak i walut. Co się tyczy tych ostatnich to na osłabienie kursu wpłynęły także dolary interwencyjne rzucone na rynek przez jeden z banków krakowskich. W akcjach wszystkie kursa niżkowe. Nawet na giełdzie faworyt giełdy krakowskiej Jaworzno straciło parę milionów na kursie, a mimo tego trudno je było ulokować. Znacznem zainteresowaniem cieszył się Len, który mimo słabej ogólnej tendencji zyskał na kursie.

Waluty. (Cyfry w tysiącach Mkp.): dolary 6800. Nowy York 6750—6850. Paryż 345—335; — Zurych 1185—1175, Wiedeń 97—95; Londyn 29500; Praga 197—201.

WYKAZ GIEŁDY W KRAKOWIE.

z dnia 28 grudnia 1923 r.

Akcje bankowe:	1923	1922	1921
Polsk. Bank Przemysł. I-VIII.	100	1100	1050
Bank Hipoteczny I-VIII.	1300	1800	
Małopolski	130	180	1700
Ziemski Bank Kredyt. I-IX.	450	550	50
Powszech. Bank Kredyt. I-V.	225	275	280
Akc. Bank Związkowy I-IX.			
Bank Komercyjny I-IV.	125	175	150
Handl. w Warsz. I-X			
Związku S. Zarob. I-XI	6500	7500	7000
Ziem. dla Kros. Łańcut.			
Akcje Tow. handlowych			
Pols. Tow. handl. „PTH.“ I-V.	400	500	490
Handlowa S-ka akc. „Impax“	30	40	36.5
Pharma (Mag. B Jaworński)	900	1000	960
„Polski Glob“ Tow. trans. handl.	110	150	145
C Hartwig, Dom. eks.-handl. Poz.			
Zegluga Polska I-III.	150	200	190
Akcje Tow. przemysł.			
Zieleniewski I-V.	3000	32000	31000
H. Cegielski, fabr. masz. Poznań	2000	2500	2300
Warsz. Ska Bud. Parowozów	1000	1200	1200
„Automotor“, fabr. samochodów			
Zakt. mech. „Ursus“ Warsz. i.			
„Potęga“ Tow. p. fabr. hut. żel.	21000	26000	25000
„Trzebinia“ fabr. masz. roln.	1400	1600	1580
Zakłady amunicyjne „Pacisk“	1300	1800	1700
Huta żelazna, Kraków.			
„Sorka“ fabryka cementu I-III.	47000	42000	40000
Sierszańskie Zakł. Górni. I-IV	17000	19000	18300
„Telega“ Tow. dla przedś. gór.	7300	7800	7500
Polska Nafta I-III	850	950	940
„Pekucie“ Naftowa Spółka I.	700	800	780
„Oikos“ I-IV			
„Strug“ Przemysł Drzewny	2300	2300	2850
Syndykat Koszyk. Kraków I-II.	250	30	280
Fabr. przetw. tłuszcz. Trzebinia	7000	8000	7500
„Agathemia“ Fabr. szt. naw. I-IV.			
„Tero“ Fab. papy dach. i td. I.			
„Arkus“ Zjedn. fabr. wysk.	2000	2500	2400
Fabr. i Rafin. cukr. w Chodor.	10000	11500	10550
A. Piasecki, Fabryk. czekol. I.	3000	3500	
Fabr. porcelany w Cielmowie	3000	3500	3300
Ska Akc. Elek. Okr. Siersza	450	500	500
Fabr. papieru w Niemo owski	1000	1100	1050
Fabr. kapel. w Myslenicach I-II			

Warszawa. (PAT.) Giełda. Waluty: (w tysiącach marek p.) Dolary St. Zjednoczonych 3300, sp. 6360, k. 6240, frank francuski 317, frank złoty w kupnie 1215.4; pożyczka złota 9500—9750—9650; milionówka 300—250—270. Czeki. Belgja 285, sp. 288, k. 282, Holandja 2389, Londyn 27400—27370, sp. 27640; k. 27100;

ZAKŁADY ELEKTRYCZNE

Warszawa, ul. Marszałkowska

Nowy York 6300, sp. 6360, k. 6240, sp. 323.5; k. 317.5; Praga 184—180, sp. 1102.5, sp. 1112.5, k. 1092.5; Wiedeń 97—95, k. 87.65 mp. Włochy 279. Lwów. (PAT.) Giełda. (Cyfry Cegielski 2250—2275; Cielmów 2900—2950; Elek. 400—425; Zieleniewski 3000—3050; Parowozy 1125—1150; Węgry 17250—17000; Nafta 9500—10250—9850.

NADESŁANE

Gdzie się przyjemnie zabawia w Sylwestra?

Chrześcijański Związek handlowy i przemysłowy w Warszawie, kowie urzędują w poniedziałek dnia 29 grudnia 1923 r. w salach Sokoła przy ul. Wolskiej.

Wielką Redutę Sylwestrową

Stroje spacerowe — maski — muzyka 5 P. A. C. W tępo ściśle za zwrotem z zaproszenia. Od osoby 2500.00, członków i P. T. Akademików 1500.00.

Zaproszenia wydają P. T. firmy: A. Hawelka Rynek gł., Albin Jaworski I. B. Werzeński Linia A-B, Porębski i Zimler, Skórczewski i Polakiewicz ul. Florjańska, Z. wicz ul. Sławkowska, K. Ogorzały ul. Szczytna. Początek zabawy o godz. 9-tej w wieczór.

Więszy Zakład Przemysłowy na poszukiwanie zarządzącej hoteli i kucharzami.

Osoby reflektujące na to stanowisko, wdowy w starszym wieku, inteligentne, nieobciążone liczną rodziną, proszą o oferty z referencjami do biura ogłoszeń przy ul. Kraków, Karmelicka 16 pod „Hotel Zakład Przemysłowy“ Kaucja wymagana.

Ks. LUDWIK KOZAK

Proboszcz Kanonik w Borzęcinie, przeżywszy lat 62, a 38 kapłaństwa, długiej a ciężkiej chorobie, opatrzonej Sakramentami, zasnął w Panu dnia 28 grudnia 1923 r.

Pogrzeb odbędzie się dnia 29-go grudnia bieżącego w sobotę rano, na kościele parafialnym w Borzęcinie, obrzęd Kr. wnych, Przyjaciół i Znajomych zaprasza się.

NIEBYWAŁY PROGRAM SYLWESTROWY

Najlepsza komedia obyczajowa w sezonie

Wielka ROZSLUBNA z Ossi Oswaldą.

CZYSŁAW SMOLARSKI.

CZTA BALTAZARA.

Powieść współczesna.

Jeździł z Pierzem przez dwie godziny! Była padał drobny deszcz, nawet lampy elektryczne tonęły w mgłę i słabo oświetlały ulice. Półka podążała wolno, wolno... Damski, przyty na spytki, mówił dużo, wypowiadał się wygadany. Skarzył się bardzo na ciężkie warunki wygadywał na tego i tamtego... Wyrażał entuzjazm dla nowej sztuki i zachwycał powagą i milczeniem, z jakim przyjmował jego słowa. Po dwóch godzinach, gdy Pierz powiedział, że trafił już do serca towarzysza, wyraził jeszcze nadzieję, iż resztę wieczoru spędzą razem.

— Niestety! jest już zbyt późno! — westchnął Pierz.

— Zbliży się godzina duchów. Porozumiejsię z sobą łatwo. Niech mi pan przynajmniej napisze, o czym pan teraz będzie pisał?

— O monarchji! — szepnął autor.

— O monarchji?

— Tak!

— Tu Pierz w porywie nagłego, niespodzianego gniewu, zatrzymał doróżkę, otworzył drzwi i rzekł:

— Żegnam pana!

Damski dopiero po wyjściu, spostrzegł, iż znalazł się daleko od domu i w zupełnie innej okolicy aż nad Wisłą. Deszcz padał dalej, a sprawozdawca nie miał z sobą pa-

rasola. Podniósł kołnierzyk od paltota i smętnie spojrzął za oddalającymi się z wolna oświetlonymi latarniami pojazdu. Choć jednak krople wody były wciąż teraz nieliczne, nie czuł tego, gdyż przez cały czas długiego powrotu do domu brzmiały mu w uszach słowa:

— „O monarchji!...“ Więc on myśli o monarchji!

Dopiero na schodach, wiodących do mieszkania, zaczął się niecierpliwie:

— Kim on jednak jest właściwie? I kogo on przedstawia?

Jakiś dreszcz tajemniczy podrażnił go żywo a przyjemnie. Gdy znalazł się u siebie, zmienił przemoczone ubranie, rozwiesił je na krześle, poczem do samego rana czytał jeszcze raz wydane dotychczas utwory Benedykta Pierza.

— Tak! tak — szeptał. — Droga jego myśli prowadzi wyraźnie do jedynowładztwa! Dla kogo on go jednak pragnie? Przecież nie dla siebie?...

Minęło potem znowu kilka tygodni, gdy podczas przedstawienia w teatrze zawołał ktoś:

— Niech żyje król!

Akt kończył się, sala rozwidniła się nagle. Oczy wszystkich zwróciły się ku galerji, gdzie w pierwszym rzędzie stała marsowa, owinięta w czarny płaszcz, postać człowieka o twarzy głęboko zasłoniętej kapeluszem, a o wąsach, sławnych wąsach w stylu cesarza Wilhelma.

Zauważono z wielkim podziwem, iż Damski z pierwszego rzędu krzeseł wykonywał ku postaci tej ruchy powitalne i pozdrawia ją, jak czyni się to tylko przy bardzo poufałej znajomości.

Swobodne manifestowanie swych uczuć politycznych jest przewidziane przez istniejącą prawo i nie bywa karane przez nikogo. Pierz zeszedł zatem bez przeszkody z galerji, wszedł do pojazdu i znikł gdzieś w wielkiem mieście, nie nagabywany przez nikogo i nie znany naprawdę przez nikogo.

III.

Przed domem pana Baltazara stał policjant. Był to przystojny mężczyzna w wieku około lat trzydziestu, słusznego wzrostu, wygolony, trochę jak aktor, z inteligentną twarzą, ozdobioną orlim nosem. Mundur jego był świetnie skrojony, a postać jego zwracała uwagę wytwornością, która szła zresztą w parze z całym jego zachowaniem się. Ponieważ na chodniku wskutek jakichś robót ziemnych uczynił się wybój, narażający przechodniów na potknięcie się, więc policjant ów zgodnie z zadaniem swem opiekuna społeczeństwa, skoro tylko spostrzegł jakąś osobę zamysloną, co było częściej, lub rozmarzoną, co zdawało się rzadziej, czynił okrągły ruch ręką, przestrzegając głośno:

— Proszę uważać! bruk nie jest w porządku!

Wzorowe to, a przepisane regulaminem postępowanie, jednak mu uśmiechy lub słowa dziękczynienia, nie odwracało jednak błażawiej jego uwagi od dalszych obowiązków, czemu dawał wyraz śledząc ruch uliczny, a zwłaszcza zatapiając ciekawe, może nawet zbyt ciekawe spojrzenia to w bramie, to w oknach wspaniałej willi Rzeszotki.

(Ciąg dalszy nastąpi).

OGŁOSZENIA

Drobne za wyraz	Marek	900 ^u
Za 1 wiersz milimetry w zwykłych ogłoszeniach		1800 ^o
Nadesłane za 1 wiersz milimetry		4200 ^o
Nekrologi za 1 wiersz milimetry		27000
Komunikaty po kronice za 1 wiersz milim.		54000
Ogłoszenie na 1-szej stronie za 1 wiersz milim.		92000
Układ tabelaryczny		150000

==== Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada. ====

STEFAN IGLICKI

Krakowie, ul. Sławkowska L. 10

(NAPRZECIW GRAND HOTELU) 1600

Rachunek Poczł. Kasy Oszczędności Nr. 141.746.

TELEFON Nr. 1251.

KOMPLETNE URZĄDZENIA WNETRZ.

Wielki wybór jadalń, syplalń, garniturów klubowych, salonowych i kancelaryjnych, szaf, kanap, otoman, łózek materacy, kółder, kocy, firanek, materyj meblowych, dywanów itp.

PAROWA FABRYKA MEBLI STOLARSKICH I TAPICERSKICH

w Krakowie-Podgórzu, ulica Kolejowa L. 5.

Ustalenie wartości przedmiotów majątkowych.

Wartość przedmiotów majątkowych (domów, placów, przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, urządzeń domowych itp.) w wymiaru podatku majątkowego. — Rozporządzenie II. Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. — Nr. 123 Dz. U. poz. 996.

Ustalenie wartości majątku każdego płatnika opiera się według przeciętnej wartości obiegowej przedmiotów majątkowych, jaką posiadały w dniu 1 lipca 1923 r., w markach polskich.

W celu obliczenia wysokości przypadającego od przedmiotów majątkowych podatku majątkowego, przelicza się ustaloną wartość przedmiotów (uzyskaną w markach polskich) w marki złote, według kursu: jeden frank złoty = 20 mkp.

Przykład: wartość przedmiotu majątkowego np. domu lub urządzenia domowego ustalono na mk. 600.000; sumę tę podzielić należy przez 20.000, otrzymamy iloraz (600.000 : 20.000 = 30.000); 30.000 franków złotych, należy pomnożyć przez procentową przypadającą według skali podanej w art. 9 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r., poz. 746, (w danym przykładzie przez 2%) i uzyskany iloraz stanowić będzie wysokość zapłaconego podatku majątkowego w markach złotych.

Wysokość podatku należy zapłacić markami polskimi według kursu franka złotego w dniu zapłaty, ustalonym przez Ministra Skarbu na każde 15 dni terminem zapłaty podatku. Według powyższego przykładu, skoro wysokość podatku majątkowego we frankach złotych wynosi 780 franków

złotych, przeto należy kwoty pomnożyć przez kurs franka złotego w dniu płatności, np. płaci ktoś I-szą ratę podatku 15 kwietnia 1924 r., a dnia tego kurs franka złotego wynosi np. 600.000 mk. (780 × 600.000 = 468.000.000), w takim razie zapłaci tytułem I-szej raty kwotę 78.000.000 tj. 1/5 część, gdyż podatek majątkowy płatny jest w 6 ratach.

Zasady oszacowania są różne zależnie od poszczególnych przedmiotów majątkowych:

I. Ustalenie wartości posiadłości gruntowej: Państwo podzielone jest na 5 okręgów ekonomicznych (gospodarczych), przy uwzględnieniu popytu na ziemię, gęstości zaludnienia i rozwoju przemysłu rolniczego. W poszczególnych okręgach dzieli się grunta na klasy, według rodzaju kultury i dobroci, a mianowicie: a) Role na 7 klas. b) Łąki na 5 klas. c) Pastwiska na 4 klasy.

Wartość gruntów (role, łąki, pastwiska) ustala się według cen jednostkowych dostosowanych do przeciętnej wartości obiegowej w dniu 1 lipca 1923 r. (w tysiącach marek za hektar), a to według tabel w powołanym rozporządzeniu podanych.

Wartość lasów ustala się przez odrębne oszacowanie wartości gruntów pod lasem i dodanie do niej wartości znajdujących się na tych gruntach drzewostanów (według tabel w rozporządzeniu podanych).

Wartość wód stojących i płynących — o ile nie są zarybione szacuje się według klasy 7-jej gruntów ornych, — o ile zaś na wspomnianych wodach prowadzi się gospodarstwo rybne, według 7 klasy (w tabeli w rozporządzeniu uwidocznionej).

Należy przewidzieć rozporządzenie sposób usta-

lania wartości innych gruntów (torfowisk, gruntów zawierających piasek i żwir, kamień, glinę itp.), jak również sposób ustalania przynależności do gruntów, wartości inwentarza żywego i martwego oraz budynków. Przy ustalaniu wartości gruntów uwzględnia rozporządzenie oddalenie od kolei, od miasta, względnie od miejscowości klimatycznych lub zdrojowych. W końcu uwzględnia zniżki z powodu zniszczenia wojennego.

II. Ustalenie placów niezabudowanych: następuje według tabeli podanych w rozporządzeniu, biorąc za podstawę 1m. kwadratowy placu w markach, zależnie od tegoż położenia.

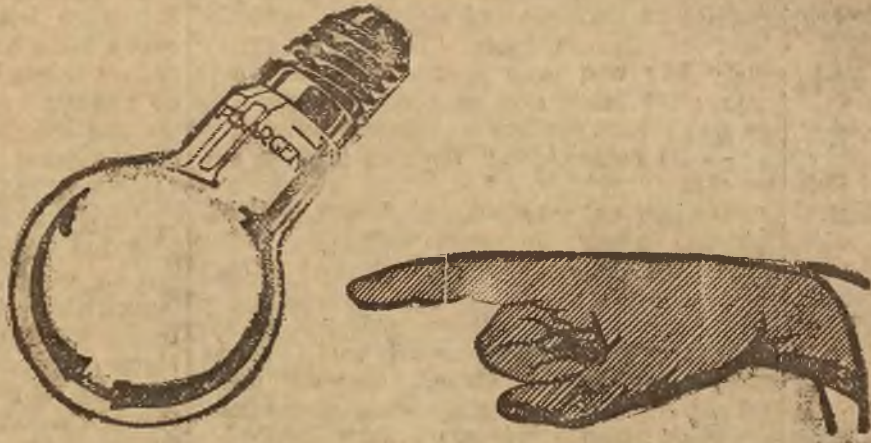
Wartość szacunkowa placu przemysłowego podwyższa się 3-krotnie.

III. Ustalenie wartości budynków (domów): następuje według tabel w rozporządzeniu podanych w tysiącach marek, według wartości jednej ubikacji, zależnie od miejscowości podzielonych na klasy, stosownie do liczby mieszkańców, zależnie od ilości ubikacji danego budynku, od rodzaju budynku (muruwany lub drewniany), położenia (w środku miasta lub w dalszych dzielnicach, przy ulicach głównych lub bocznych i dalszych). Dalej uwzględnia rozporządzenie wykończenie budynku i tegoż stan, rozróżniając budynki w stanie dobrym, średnim i lichym i przyznając opusty różne, od 10 do 40 procent.

Wartość budynków przeznaczonych wyłącznie na cele przemysłowe podwyższa się 3-krotnie, — wartość budynków położonych w miejscowościach klimatycznych i zdrojowych podwyższa się o 100 proc., w letniskach o 50 proc.

Adw. dr. Franciszek Mussil.
[Dok. nast.]

**CHRONI
WZROK**

**OSZCZĘDZA
PRĄD**

PHILIPS ARGENTA

Pracownia obuwia męskiego i damskiego

Wł. Wejersa

Kraków ul. św. Jana 20.

Przyjmuje wszelkie zamówienia z materiału krajowego i zagranicznego według najnowszych modeli.

1410

Na składzie posiada zawsze

różne wyroby

1635

rymarskie, siodlarskie sportowe jak też uprząże i siodła, które poleca:

IGNACY RYBKA

Kraków, ul. św. Marka L. 20.

Moje Pisemko

: Dwutygodnik obrazkowy dla dzieci :

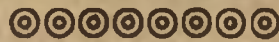
pod redakcją

1651

M. BUYNO- ARCTOWEJ

Miesięcznie z przesyłką 110 (mnożnik księgarski).

Księgarnia M. Arcta, Warszawa Nowy Świat 35.

Wzywa się

wszystkich wierzycieli, aby podjęli swoje należności w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia.

Bank Ziemski w Krakowie Stow. zar. z ogr. por. w likwidacji. 1661

Kadzidło Kościelne

Bursztyn . . . po Mk 4,200.000 za 1 kg

Gummi-Olibanum „ 3,600.000 „ „

Królewskie . . . „ 2,000.000 „ „

Kościelne Nr. 0 „ 1,400.000 „ „

polecają najtaniej 1573

REIM i Ska zar. z ogr. odp. Kraków

ALFRED MACHNICKI

Kraków, Mikołajska 5

poleca po cenach najniższych :

Obrazki kolendowe, różańce kokowe i hebanowe we wszystkich grubościach, krzyże ścienne dla szpitali, szkół i Zakładów, książki do nabożeństwa, medaliki i krzyżyki i t. p.

1558

MAGAZYN RĘKAWICZNICZY

F. LUBANSKI

Kraków, Rynek, ulica św. Anny L. 2.

(Dom WP. Rajala) — poleca

Rękawiczki zimowe, trykotowa, głansowne, zamiszowa, duńska, Szelki, Krawatki, Skarpetki, Parasole, Płaszcz gumowe, Kurtki nieprzemakalne (windjackle).

1511

ELEKTRO-TECHNICZNE

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE

L. Bolesław Jaworowski

KRAKOW, Ulica Tomasza 3

Instalacje światła i motorów. Uzwojenia wszelkich maszyn elektrycznych. Własny wyrób przewodników dzwonekowych, telefonicznych i dla uzwojeń motorowych

Posiada na składzie: Motory, dynamomaszyny wszelkie materiały dla światła, motorów, telefon dzwonek i t. p.

15

ZAKŁAD ŚLUSARSKI

Ludwik Górka

KRAKOW IV, CZARNOWIEJSKA 17.

Tel. 2132.

Tel. 2132.

Wykonuje wszelkie roboty wchodzące w zakres ślusarstwa budowlanego i artystycznego.

1640

H. OSKARBSKI

T. MALCZEWSKI i Ska

Kraków, Szewska 2

polecają

1550

**WIELKI WYBÓR WIN
i DELIKATESOW.**

ZAKŁAD POGRZEBOWY

Onufrego FIUTA

Kraków, ul. Grzegórzecka 7 - Tel. 410

(naprzeciw „COLLEGIUM MEDICUM”) 1556

Kraków, Rynek gł. L. 16 poleca: **WŁ. TOMASZEWSKI** poleca: Kraków, Rynek gł. L. 16

Telefon 1145

Telefon 1148

Serwisy porcelanowe, Lampy naftowe, Kryształ i figury terrakotowe Pacyfikowski nadające się na podarki gwiazdkowe.